

Instruccions per als alumnes de classe de Religió per fer els deures durant aquests dies en què no hi haurà classe a l'Institut

Benvolguts alumnes del 2n. ESO D :

Durant aquests dies en què no podeu venir a classe a l'Institut, us he preparat uns deures. Els haureu d'anar fent durant els propers dies. La feina que us encomano és la següent :

1.- Haureu de llegir els textos evangèlics de 3 paràboles, els quals us he posat en aquest arxiu word i respondre un qüestionari de preguntes per cada paràbola.

2.- La disposició és la següent : després del text de cada paràbola, ve a continuació el qüestionari que li pertoca, a continuació el segon text i el seu qüestionari i finalment el tercer text i el darrer qüestionari.

3.- Teniu que elaborar un dossier fet a mà, de tamany foli, quadriculat o en blanc i reproduir-me els tres qüestionaris : primer poseu cada pregunta i a continuació la vostra resposta. Preneu-vos el vostre temps i que les vostres respostes estiguin madurades i siguin reflexives.

4.- Les paràboles que he triat són : la del sembrador, la de la dona samaritana i la del banquet messiànic. La finalitat de l'exercici és que us aneu familiaritzant amb la lectura atenta i comprensiva d'aquests textos, el significat teològic dels quals ja us explicaré a classe quan tornem. En les preguntes també us faig pensar una mica, per veure com interpreteu reflexivament aquests textos.

5.- La data de presentació d'aquest dossier serà quan tornem a classe, en la setmana del 30 de març. Com que els dies passen de pressa i segurament teniu altres feines d'altres assignatures, aprofiteu el temps.

6.- En la pàgina següent teniu ja l'inici de l'activitat. Ànims i endavant !

PRIMER TEXT : LA PARÀBOLA DEL SEMBRADOR (Mt. 13, 1-23)

Aquell dia, Jesús va sortir de la casa i es va asseure vora el llac. Es reuní tanta gent entorn d'ell, que va haver de pujar en una barca i s'hi assegué. La gent es quedà vora l'aigua. Ell els va parlar llargament en paràboles. Deia:

-Un sembrador va sortir a sembrar. Tot sembrant, una part de les llavors va caure arran del camí; vingueren els ocells i se les van menjar. Unes altres llavors van caure en un terreny rocós, on hi havia poca terra, i de seguida van germinar, ja que la terra tenia poc gruix; però, quan sortí el sol, recremà les plantes, i es van assecar, perquè no tenien arrels. Unes altres llavors van caure enmig dels cards; els cards van créixer i les ofegaren. Però una part de les llavors va caure en terra bona i donà fruit: unes llavors van donar el cent, unes altres el seixanta, unes altres el trenta per u.

»Qui tingui orelles, que escolti.

El perquè de les paràboles

Els deixebles s'acostaren i li van preguntar:

--Per què els parles en paràboles?

Ell els respongué:

--A vosaltres, Déu us dona a conèixer els designis secrets del Regne del cel, però no a ells. Perquè al qui té, li donaran encara més, i en tindrà a vessar, mentre que al qui no té, li prendran fins allò que li queda. Per això els parlo en paràboles, perquè miren però no hi veuen, escolten però no hi senten ni comprenen. Així es compleix en ells aquella profecia d'Isaïes que diu:

» Escoltareu, però no comprendreu;

mirareu bé, però no hi veureu.

S'ha fet insensible,

el cor d'aquest poble!

S'han tapat les orelles,

han tancat els ulls,

no fos cas que els seus ulls hi veiessin,

les seves orelles hi sentissin,

el seu cor compregués

i es convertissin.

I jo els guariria!

»Feliços, en canvi, els vostres ulls, perquè hi veuen, i les vostres orelles, perquè hi senten! Us asseguro que molts profetes i justos van desitjar veure el que vosaltres veieu, però no ho veieren, i sentir el que vosaltres sentiu, però no ho sentiren.

Explicació de la paràbola del sembrador

»Per tant, escolteu ara, vosaltres, què vol dir la paràbola del sembrador. A tot aquell qui escolta la paraula del Regne però no la comprèn, ve el Maligne i li pren la llavor sembrada en el seu cor. Aquest és el de la llavor sembrada arran del camí. El de la llavor sembrada en un terreny rocós és el qui escolta la paraula i de seguida la rep amb alegria, però no té cap arrel dintre d'ell, és inconstant: tan bon punt la paraula li porta tribulacions o persecucions, sucumbeix tot seguit. El de la llavor sembrada enmig dels cards és el qui escolta la paraula, però les preocupacions d'aquest món i la seducció de les riqueses arriben a ofegar-la; per això no dona fruit. El de la llavor sembrada en terra bona és el qui escolta la paraula i la comprèn; aquest dona fruit, i arriba al cent, al seixanta o al trenta per u.

Qüestionari

- 1.- Explica amb les teves paraules el significat metafòric de les següents paraules de Jesús : *Per això els parlo en paràboles, perquè miren però no hi veuen, escolten però no hi senten ni comprenen.* Pot servir-te de la profecia d'Isaïes per fer la teva exposició.
- 2.- Elabora un esquema senzill on, en una banda escriguis els diferents terrossos on cau la llavor i en una altra banda, correlativa, l'explicació que Jesús dona del simbolisme de cadascuna d'elles. Pots fer l'esquema amb quadres de text i fletxes, com els que veiem a classe. Les explicacions de Jesús les has de refer amb les teves paraules.
- 3.- Redacta un escrit sintètic on expliquis quina relació hi ha entre aquesta paràbola de Jesús i les diferents actituds de l'home en acollir o rebutjar la Paraula de Déu.

SEGON TEXT : LA PARÀBOLA DE LA DONA SAMARITANA (Jo. 4, 1- 42)

Jesús va saber que havia arribat a oïda dels fariseus que ell feia més deixebles i en batejava més que Joan. De fet, no era Jesús qui batejava, sinó els seus deixebles. Llavors va deixar Judea i se'n tornà a Galilea.

Jesús havia de travessar Samaria. Arribà, doncs, en una població samaritana que es deia Sicar, no gaire lluny de la propietat que Jacob havia donat al seu fill Josep; allà hi havia el pou de Jacob. Jesús, cansat de caminar, s'assequé allí a la vora del pou. Era cap al migdia. Una dona de Samaria es presentà a pourar aigua. Jesús li diu:

--Dona'm aigua.

Els seus deixebles se n'havien anat al poble a comprar menjar.

Però la dona samaritana preguntà a Jesús:

--Com és que tu, que ets jueu, em demanes aigua a mi, que soc samaritana?

Cal recordar que els jueus no es fan amb els samaritans.

Jesús li respongué:

--Si sabessis quin és el do de Déu i qui és el qui et diu: "Dona'm aigua", ets tu qui li n'hauries demanada, i ell t'hauria donat aigua viva.

La dona li diu:

--Senyor, no tens res per a pouar i aquest pou és fondo. D'on la trauràs, l'aigua viva? El nostre pare Jacob ens va donar aquest pou, i en bevia tant ell com els seus fills i el seu bestiar. ¿Que potser ets més gran que no pas ell?

Jesús li respongué:

--Tots els qui beuen aigua d'aquesta tornen a tenir set. Però el qui begui de l'aigua que jo li donaré, mai més no tindrà set: l'aigua que jo li donaré es convertirà dintre d'ell en una font d'on brollarà vida eterna.

Li diu la dona:

--Senyor, dona'm aigua d'aquesta! Així no tindrè més set ni hauré de venir aquí a pouar.

Ell li diu:

--Vés a cridar el teu marit i torna.

La dona li contesta:

--No en tinc, de marit.

Li diu Jesús:

--Fas bé de dir que no en tens. N'has tingut cinc, i l'home que ara tens no és el teu marit. En això has dit la veritat.

La dona li respon:

--Senyor, veig que ets un profeta. Els nostres pares van adorar Déu en aquesta muntanya, però vosaltres dieu que el lloc on cal adorar-lo és Jerusalem.

Jesús li diu:

--Creu-me, dona, arriba l'hora que el lloc on adorareu el Pare no serà ni aquesta muntanya ni Jerusalem. Vosaltres adoreu allò que no coneixeu. Nosaltres sí que adorem allò que coneixem, perquè la salvació ve dels jueus. Però arriba l'hora, més ben dit, és ara, que els autèntics adoradors adoraran el

Pare en Esperit i en veritat. Aquests són els adoradors que vol el Pare. Déu és esperit. Per això els qui l'adoren han de fer-ho en Esperit i en veritat.

Li diu la dona:

--Sé que ha de venir el Messies, és a dir, l'Ungit. Quan ell vingui, ens ho explicarà tot.

Jesús li respon:

-Soc jo, el qui et parla.

En aquell moment arribaren els deixebles. S'estranyaren que parlés amb una dona, però cap d'ells no gosà preguntar-li què volia o per què parlava amb ella. Llavors la dona deixà la gerra i se'n va anar al poble a dir a la gent:

-Veni a veure un home que m'ha dit tot el que he fet. No deu ser el Messies?

La gent va sortir del poble i l'anà a trobar.

Mentrestant, els deixebles el pregaven:

--Rabí, menja.

Però ell els contestà:

--Jo, per menjar, tinc un aliment que vosaltres no coneixeu.

Els deixebles es preguntaven entre ells:

--És que algú li ha portat menjar?

Jesús els diu:

--El meu aliment és fer la voluntat del qui m'ha enviat i dur a terme la seva obra. ¿No teniu costum de dir: "Quatre mesos més i ja serem a la sega"? Doncs bé, jo us dic: alceu els ulls i mireu els camps; ja són rossos, a punt de segar! El segador ja cobra el jornal i recull el gra per a la vida eterna; així s'alegren plegats el sembrador i el segador. En aquest cas té raó la dita: "Un és el qui sembra i un altre el qui sega." Jo us he enviat a segar on vosaltres no havíeu treballat. Altres van treballar-hi, i vosaltres us heu beneficiat del seu treball.

Molts dels samaritans d'aquell poble van creure en ell per la paraula de la dona, que assegurava: «M'ha dit tot el que he fet.» Per això, quan els samaritans anaren a trobar-lo, li pregaven que es quedés amb ells. I s'hi va quedar dos dies. Per la paraula d'ell mateix encara molts més van creure, i deien a la dona:

-Ara ja no creiem pel que tu dius. Nosaltres mateixos l'hem sentit i sabem que aquest és realment el salvador del món.

Qüestionari

1.- Explica amb cert detall quin és el sentit metafòric que Jesús dona en el text a l'expressió: *l'aigua viva que jo donaré*.

2.- Descriu breument les etapes en què es va desenvolupar el diàleg de Jesús amb la dona samaritana i explica també, de forma expositiva i amb cert detall, què pretenia Jesús aconseguir amb aquest diàleg. Les etapes van ser : inici, desenvolupament i final.

3.- En aquesta paràbola, Jesús dona també un sentit metafòric molt profund al que ell anomena *el seu aliment*. Explica de forma expositiva i amb cert detall quin és aquest sentit, relacionant-lo amb la missió evangelitzadora dels deixebles, que s'explica al final del relat.

TERCER TEXT : EL BANQUET MESSIÀNIC (Mt. 22, 1-14)

Jesús es posà a parlar-los novament en paràboles. Els digué:

--Amb el Regne del cel passa com amb un rei que celebrava el casament del seu fill. Va enviar els seus servents a cridar els convidats a les noces, però ells no hi volien anar. Llavors envià uns altres servents amb aquest encàrrec:

»--Ja tinc preparat el meu banquet: he fet matar els vedells i l'aviram, i tot és a punt. Veniu a les noces!

»Però ells no en feren cas i se'n van anar, l'un al seu camp, l'altre al seu negoci; i els altres agafaren els servents, els van maltractar i els van matar. El rei, indignat, envià les seves tropes per exterminar aquells assassins i incendiar-los la ciutat. Llavors va dir als seus servents:

»--El banquet de noces és a punt, però els convidats no n'eren dignes; aneu, doncs, a les cruïlles dels camins i convideu a les noces tothom que trobeu.

»Aquells servents van sortir als camins i van reunir tots els qui van trobar, bons i dolents; i la sala del banquet s'omplí de convidats.

»Aleshores el rei va entrar a veure els convidats i s'adonà que allí hi havia un home que no duia vestit de noces, i li digué:

»--Amic, com és que has entrat aquí sense vestit de noces?

»Però ell va callar. Llavors el rei digué als qui servien:

»--Lligueu-lo de mans i peus i llanceu-lo fora, a la tenebra; allà hi haurà els plors i el cruixit de dents. Perquè molts són cridats, però pocs són escollits.

Qüestionari

1.- En el principi del relat, Jesús relaciona clarament la difusió de l'Evangelí i l'existència del Regne de Déu amb el banquet de noces. Com que es tracta d'un parlar metafòric, que relaciona personatges imaginaris del relat amb personatges reals d'aquell temps, tracta d'identificar els següents : 1) la figura del rei que convoca el banquet de noces. 2) la figura del fill del rei, que és el qui

es casa. 3) els primers convidats, que maltracten als enviats del fill. 4) els segons convidats, que els deixebles marxen a buscar pels camins.

2.- Un cop hagin identificat els personatges reals a què es refereix el relat, tracta de traslladar la imatge del banquet a la missió de proclamar l'Evangelí i com aquests personatges s'encaixen en aquesta història de la missió.

3.- Identifica al personatge que no duia el vestit de noces i que va ser llançat a les tenebres (l'infern). Què representa el vestit de noces de la paràbola, requisit indispensable per accedir al banquet ?

~~~~~